
Čítania k sobášnemu obradu

Čítania podľa Anselma Grüna (AG) resp. podľa sobášnych obradov (SO). Slovenský katolícky preklad. V čítaniach nie sú vždy vynechané niektoré verše, ktoré Anselm Grün vynecháva.

V hranatých zátvorkách menším a bledším písmom [takto] sú vyznačené pasáže, ktoré sa v sobášnych obradoch nepoužívajú (nečítajú sa). Kvôli zachovaniu kontextu pri príprave snúbencov ich v textoch ponechávame.

Ak sa obrad slávi s omšou, zvyčajne sú dve čítania. Keď je obrad bez omše, zvyčajne sa číta len jedno čítanie, ale ak si to snúbenci prajú, nič nebráni vziať čítania dve.

Hviezdičkami sú označené najčastejšie používané čítania.

Čítania k sobášnemu obradu	1
Prvé čítanie	2
Prvé čítanie	2
Gn 1, 26-28. 31a (AG, SO) **.....	2
Gn 2, 18-24 (AG, SO) ***.....	2
Gn 24, 48-51; 58-67 (SO).....	2
Tob 7, 9c-10. 11c-17 (SO).....	3
Tob 8, 4-8 (AG) resp. 5-10 (SO) *.....	3
Rút 1, 15-17 (AG).....	4
Pies 2, 10-12 (AG).....	4
Pies 8, 6-7 (AG) **.....	4
Pies 4, 9-15 (AG).....	4
Kaz 4, 9-12 **.....	4
Sir 26, 1-4. 16-21 (AG, SO) *.....	5
Jer 31, 31-34 (AG, SO - bez 32b. 34b).....	5
Druhé čítanie	6
Druhé čítanie	6
Rim 8, 31-35. 37-39 (AG, SO).....	6
Rim 12, 1-2. 9-18 (AG, SO).....	6
1 Kor 6, 13-15. 17-20 (AG, SO).....	6
1 Kor 13 (AG) resp. 12, 31-13, 8a (SO) ***.....	7
Kol 3, 12-17 (AG, SO) ***.....	7
1 Jn 3,[16-] 18-24 (SO) resp. 1 Jn 3, 18-24 (AG) *.....	7
1 Jn 4, 7-12 (SO) ***.....	7
Ef 5, 1-2a. 21-33 (SO).....	8
1 Pt 3, 1-9 (SO).....	8
Zjv 19, 1. 5-9a (SO).....	8
Evanjelium	10
Evanjelium	10
Jn 2, 1-11 (AG: +12, SO) **.....	10
Mt 19, 1-9 (AG) resp. 3-6 (SO) **.....	10
Mt 5, 1-16 (AG) resp. 5, 1-12a; iné: 5, 13-16 (SO) *.....	10
Mk 10, 2-9 (SO).....	11
Mk 1, 40-45 (AG).....	11
Mk 7, 31-37 (AG).....	11
Jn 15, 9-12 (SO), 9-17 (AG) **.....	11
Jn 15, 12-16 (SO) **.....	11
Mt 22, 35-40 (SO).....	12
Jn 17, 6. 20-26 (SO, AG).....	12
Mt 7, 21. 24-29 (SO, AG).....	12
Lk 13, 10-17 (pravdepodobne AG).....	12

Prvé čítanie

Prvé čítanie je zvyčajne zo Starého zákona, o to skôr, ak sú čítania dve.

Gn 1, 26-28. 31a (AG, SO) **

²⁶ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“

²⁷ A stvoril Boh človeka na svoj obraz,
na Boží obraz ho stvoril,
muža a ženu ich stvoril.

²⁸ Boh ich požehnal a povedal im: „Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“

³¹ A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré.

Gn 2, 18-24 (AG, SO) ***

¹⁸ Potom Pán, Boh, povedal: „Nie je dobre byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“ ¹⁹ Keď Pán, Boh utvoril z hlíny všetku poľnú zver a všetko nebeské vtáctvo, priviedol ho k Adamovi, aby videl, ako by ho nazval, lebo ako ho nazve, také bude jeho meno.

²⁰ A nazval Adam menom všetok dobytok, všetko nebeské vtáctvo a všetku poľnú zver. Ale pomoc, ktorá by mu bola podobná, nenašiel. ²¹ Tu Pán, Boh, dopustil na Adama tvrdý spánok a keď zaspal, vybral mu jedno rebro a jeho miesto zaplnil mäsom. ²² A z rebra, ktoré vybral Adamovi, utvoril Pán, Boh, ženu a priviedol ju k Adamovi.

²³ Vtedy Adam povedal:
„Toto je teraz kosť z mojich kostí
a mäso z môjho mäsa;
preto sa bude volať mužena,
lebo je vzatá z muža.“

²⁴ Preto muž opustí svojho otca
i svoju matku
a prilipne k svojej manželke
a budú jedným telom.

[²⁵ A obaja, Adam i jeho žena, boli nahí a nehanbili sa jeden pred druhým.]

Gn 24, 48-51; 58-67 (SO)

⁴⁸ i padol som na kolená, poklonil som sa Pánovi a prosil som Pána, Boha môjho pána Abraháma, ktorý ma viedol po pravej ceste, aby som priviedol dcéru príbuzného môjho pána pre jeho syna. ⁴⁹ A teraz, ak chcete môjmu pánovi preukázať láskavosť a vernosť, dajte mi to vedieť, ak nie, (tiež) mi to dajte vedieť, aby som sa mohol dať napravo alebo naľavo.“

⁵⁰ Laban a Batuel odpovedali takto: „Od Pána vyšla táto vec. My ti nemôžeme povedať ani áno, ani nie. ⁵¹ Pozri, Rebeka je pred tebou, vezmi ju a choď! Nech sa stane ženou syna tvojho pána, ako hovoril Pán!“ [⁵² Keď Abrahámov sluha počul ich slová, poklonil sa Pánovi až po zem. ⁵³ Potom sluha vybral strieborné a zlaté predmety a šaty a daroval ich Rebeke. I jej bratovi a matke daroval drahocennosti. ⁵⁴ Potom jedli a pili on i mužovia, ktorí ho sprevádzali, a ostali tam na noc. Keď ráno vstali, povedal on: „Prepusťte ma k môjmu pánovi!“ ⁵⁷ Jej brat a matka však odpovedali: „Nech dievča ostane ešte nejaký čas, tak na desať dní u nás, potom môže ísť.“ ⁵⁶ On im však odvetil: „Nezdržujte ma, keď Pán dožičil mojej ceste šťastný výsledok! Prepusťte ma, aby so mohol ísť k môjmu pánovi!“ ⁵⁷ Oni mu odpovedali: „Zavoláme dievča a opýtame sa ho.“] ⁵⁸ Zavolali teda Rebeku a opýtali sa jej: Chceš ísť

s týmto mužom?“ Ona odpovedala: „Chcem!“⁵⁹ Potom teda prepustili svoju sestru Rebeku i s jej dojkou, aj Abrahámovho sluhu s jeho mužmi.

⁶⁰ I požehnávali Rebeku a hovorili jej:

„Sestra naša, rozmnož sa v tisíce a desaťtisíce (potomkov)
a tvoje potomstvo nech zaujme brány svojich nepriateľov!“

⁶¹ Potom sa Rebeka pohla aj so svojimi slúžkami, vysadli na ťavy a nasledovali muža. A sluha Rebeku vzal a odišiel.

⁶² Vtedy sa Izák práve vrátil z cesty od studne Lachaj roi, býval totiž v Negebe. ⁶³ Keď sa zvečerievalo, vyšiel Izák na pole, aby si porozmýšľal. Tu zdvihol oči a videl prichádzať ťavy. ⁶⁴ Aj Rebeka zdvihla oči a zbadala Izáka. Rýchlo zosadla z ťavy ⁶⁵ a povedala sluhovi: „Kto je ten muž, čo ide oproti nám po poli?“ A keď sluha povedal: „To je môj pán,“ vzala závoj a zahalila sa. ⁶⁶ Potom sluha porozprával Izákovi všetko, čo vykonal, ⁶⁷ a Izák ju doviedol do stanu svojej matky Sára. Vzal si teda Rebeku a ona sa stala jeho ženou. A tak ju miloval, že našiel útechu nad stratou svojej matky.

Tob 7, 9c-10. 11c-17 (SO)

⁹ Keď sa umyli a očistili a zasadli k stolu, povedal Tobiaš Rafaelovi: „Brat Azariáš, povedz Raguelovi, aby mi dal moju sestru Sáru za manželku.“¹⁰ Raguel začul tieto slová a povedal mladíkovi: „Jedz a pi a buď veselý dnes večer, lebo niet človeka, ktorý by mal právo vziať si moju dcéru Sáru okrem teba, brat môj. A ani ja ju nesmiem dať inému mužovi, len tebe, lebo ty si môj najbližší príbuzný. Musím ti však, syn môj, otvorene povedať celú pravdu: ¹¹ Dal som ju už siedmim mužom z našich bratov a všetci zomreli v tú noc, keď k nej vošli. A teraz, syn môj, jedz a pi! Pán to už zariadi.“¹² Tobiaš odvetil: „Nebudem jesť ani piť, kým nevykonáš, o čo ťa žiadam.“ Raguel mu teda povedal: „Dobre, urobím to! Dostaneš ju podľa nariadenia Mojžišovej knihy, lebo ti je aj z neba určené, že ju máš dostať. Vezmi si svoju sestru; odteraz ty si jej bratom a ona je tvojou sestrou. Dostávaš ju dnes a navždy. Nech vás túto noc chráni nebeský Pán, syn môj, a nech vám preukáže milosrdenstvo a daruje pokoj.“¹³ Raguel zavolať svoju dcéru Sáru. Keď prišla k nemu, chytil ju za ruku, odovzdal ju Tobiašovi a vyhlásil: „Vezmi si ju! Podľa zákona a nariadenia zapísaného v Mojžišovej knihe ti ju dávam za manželku. Vezmi si ju a priveď ju v zdraví k svojmu otcovi. A nebeský Boh nech vás sprevádza v pokoji.“¹⁴ Zavolať jej matku, rozkázal priniesť listinu a napísal manželskú zmluvu, že mu ju dávajú za ženu podľa nariadenia Mojžišovho zákona. Potom začali jesť a piť.¹⁵ Tu Raguel zavolať svoju ženu Ednu a povedal jej: „Sestra, priprav inú izbu a zaveď ju tam.“¹⁶ Ona odišla, postlala, ako jej povedal, zaviedla ju tam a dala sa nad ňou do plaču. Potom si utrela slzy a povedala jej: ¹⁷ „Maj dôveru, dcéra moja! Nebeský Pán nech premení tvoju žiaľ na radosť. Len maj dôveru, dcéra moja!“ A vyšla von.

Tob 8, 4-8 (AG) resp. 5-10 (SO) *

⁴ Keď rodičia odišli a zavreli dvere izby, Tobiaš vstal z lôžka a povedal Sára: „Vstaň, sestra! Modlime sa a prosme nášho Pána, aby nám preukázal milosrdenstvo a spásu.“⁵ Ona vstala a začali sa modliť a prosiť Pána, aby im daroval spásu. Začali slovami:

„Zvelebený buď, Bože našich otcov,
a nech je zvelebené tvoje meno po všetky veky vekov!
Nech ti dobrorečia nebesia
i všetko tvoje stvorenie po všetky veky!

⁶ Ty si stvoril Adama
a utvoril si Evu, jeho ženu, aby mu pomáhala a podporovala ho.
Z oboch vzišlo celé ľudské pokolenie.

Ty si povedal:

„Nie je dobre človeku samému;
urobme mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“

⁷ Teraz si neberiem túto moju sestru z chlipnosti,
ale s čistým úmyslom.

Zmiluj sa dobrotivo nado mnou i nad ňou,
aby sme sa spoločne dožili staroby.“

⁸ Nato obaja povedali: „Amen, Amen!“⁹ A potom celú noc spali.

Rút 1, 15-17 (AG)

¹⁵ Povedala jej (Noemi): „Hľa, tvoja švagriná sa vrátila k svojmu národu a k svojim bohom! Choď aj ty za svojou švagrinou!“ ¹⁶ Ale Rút odpovedala: „Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba: lebo kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržím sa aj ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom. ¹⁷ Kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná. Nech mi Pán tak urobí a nech mi tak aj pridá, že len smrť ma odlúči od teba.“

Pies 2, 10-12 (AG)

¹⁰ Môj milý začal
a povedal mi:
Hor' sa, priateľka moja,
krásava moja, a pod'!
¹¹ Lebo, hľa, už je po zime,
dážď prestal, pominul!
¹² Kvieťa sa kľuje po kraji,
nadišiel spevu čas.
Hrdličky hrkútanie
po našom kraji znie.

Pies 8, 6-7 (AG) **

Na srdce si ma pritlač jak prsteň,
sťa pečať na svoje rameno!
Lebo láska je mocná ako smrť
a vašeň lásky tvrdá ako podsvetie.
Jej páľa - to ohňa plápoly,
jej plamene, to Jahveho je žiar.
Ani veľké vody lásku neuhasia,
ani rieky ju neodplavia.
A keby človek za lásku chcel dať
všetky bohatstvá svojho domu,
len by sa opovrhlo ním.

Kaz 4, 9-12 **

⁹ Dvaja sú na tom lepšie ako sám človek: za svoju námahu môžu dostať väčšiu odmenu,
¹⁰ a keď padnú, jeden zdvihne druhého.
Beda však samému, keď padne! Nemá pri sebe druha, čo by ho zdvihol.
¹¹ Aj sa (lepšie) zahrejú, ak dvaja ležia spolu, ale sám – akože sa môže zahriať sám?
¹² Veď dvaja vedia premôcť samého, dvaja sa (skôr) postaví na odpor.
Trojmo usúkaný povrazec sa nepretrhne tak chytro.¹

Pies 4, 9-15 (AG)

⁹ Očarila si moje srdce,
sestrička moja, nevesta,
očarila si moje srdce
jediným pohľadom svojich očí,
jediným ohnivkom svojho náhrdelníka.
¹⁰ Aká je sladká tvoja láska,
sestrička moja, nevesta!
Príjemnejšia je tvoja láska nad víno.
A vôňa tvojich mastičiek
je nado všetky voňavky.
¹¹ Med z plásta tečúci sú tvoje pery, nevesta,
pod tvojím jazykom sa skrýva med a mlieko
a vôňa tvojich šiat
je sťa vôňa Libanonu.
¹² Si zatvorenou záhradou,
sestrička moja, nevesta,
si zatvorenou záhradou,
zapečatenou studienkou.
¹³ Tvoje výhonky –
to rajský sad granátovníkov
s utešeným ovocím,
s cyprusmi a nardami.
¹⁴ To nard a šafran, puškvorec a škorica,
so všelijakou kadidlovou krovinou;
myrha a aloa,
s rozličnými prevzácnymi balzamy.
¹⁵ Studienka v záhrade,
žriedlo živých vôd,
čo z Libanonu žblnkocú.

¹ Evanjelický preklad: ⁹ Dvaja sa majú lepšie ako jeden, lebo majú odmenu za svoju námahu. ¹⁰ Lebo ak padnú, jeden zdvihne svojho druhu, beda však samotnému, ak padne! Nemá druhého, čo by ho pozdvihol. ¹¹ A opäť, ak dvaja ležia spolu, zahrejú sa; ale samotný, ako sa zohreje? ¹² A ak niekto premôže jednotlivca, dvaja obstoja pred ním. Trojitý povraz sa nepretrhne rýchlo.

Sir 26, 1-4. 16-21 (AG, SO) *

- ¹ Muž dobrej ženy je blažený:
počet jeho rokov sa zdvojnásobí.
- ² Zdatná žena oblažuje muža,
takže v pokoji prežíva roky života.
- ³ Dobrá žena je dobrý podiel dedičný,
muž ju dostane ako odmenu za dobré skutky.
- ⁴ Či je bohatý, či chudobný, veselá je myseľ,
pohľad takých je v každom čase radostný.
- ¹⁶ Pôvab usilovnej ženy oblažuje muža
a (jej rozvaha) dodáva vzrast jeho kostiam.
- ¹⁷ Jej rozvážnosť je dar od Boha;
- ¹⁸ ak je žena rozvážna a mlčanlivá,
nemožno dosť preplatiť takú dobre vychovanú dušu.
- ¹⁹ Svätá a cudná žena je pôvab nad pôvab,
- ²⁰ nijaká protihodnota sa nevyrovná zdržanlivej duši.
- ²¹ Ako osvieti ranné slnko svet z Božích výšin,
tak je ozdobou pre dom pôvab dobrej ženy.

Jer 31, 31-34 (AG, SO - bez 32b. 34b)

³¹ Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, keď uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu! ³² Nie ako zmluvu, ktorú som uzavrel s ich otcami, keď som ich chytil za ruku, aby som ich vyviedol z Egypta. [Tú moju zmluvu oni zrušili, hoci som im bol Pánom - hovorí Pán.] ³³ Ale toto bude zmluva, ktorú po týchto dňoch uzavriem s domom Izraela - hovorí Pán. Svoj zákon dám do ich vnútra a napíšem ho do ich srdca. A budem im Bohom a oni budú mojim ľudom. ³⁴ Už sa nebudú vzájomne poučovať a brat bratovi nebude hovoriť: „Poznajte Pána!“, pretože ma všetci poznajú od najmenšieho po najväčších - hovorí Pán. [Lebo im odpustím vinu a na ich hriech si viac nespomeniem.]“

Druhé čítanie

Druhé čítanie je zvyčajne z Nového zákona. Ak sa číta len jedno čítanie (v slávení sobášnych obradov bez omše), je možné ho vybrať ako zo Starého, tak z Nového zákona.

Rim 8, 31-35. 37-39 (AG, SO)

³¹ Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? ³² Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?

³³ Kto obžaluje Božích vyvolencov? Boh, ktorý ospravedlňuje? ³⁴ A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac - ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha prihovára sa za nás?

³⁵ Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč? ³⁶ Ako je napísané:

„Pre teba nás usmrcujú deň čo deň,
pokladajú nás za ovce na zabitie.“

³⁷ Ale v tomto všetkom slávne víťazíme skrze toho, ktorý nás miluje. ³⁸ A som si istý, že ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ³⁹ ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.

Rim 12, 1-2. 9-18 (AG, SO)

¹ Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. ² A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľovania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.

⁹ Láska nech je bez pretváranky. Nenáviďte zlo, lipnite k dobru. ¹⁰ Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti, ¹¹ v horlivosti neochabujte, buďte vrúcneho ducha, slúžte Pánovi. ¹² V nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí. ¹³ Majte účasť na potrebách svätých, buďte pohostinní. ¹⁴ Žehnajte tých, čo vás prenasledujú - žehnajte a nepreklínajte! ¹⁵ Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi! ¹⁶ Navzájom rovnako zmysľajte; a nezmysľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba. ¹⁷ Nikomu sa neodplácajte zlým za zlé; usilujte sa robiť dobre pred všetkými ľuďmi. ¹⁸ Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi.

1 Kor 6, 13-15. 17-20 (AG, SO)

¹² „Všetko smiem.“ Ale nie všetko osoží. „Všetko smiem.“ Ale ja sa ničím nedám zotročiť. ¹³ „Jedlo je pre žalúdok a žalúdok pre jedlo.“ Boh však zničí jedno aj druhé. Ale telo nie je na smilstvo, lež pre Pána a Pán pre telo. ¹⁴ A Boh aj Pána vzkriesil a vzkriesi aj nás svojou mocou.

¹⁵ Vari neviete, že vaše telá sú Kristovými údmi? Môžem teda vziať Kristove údy a urobiť ich údmi neviestky? Vonkoncom nie! [¹⁶ Alebo neviete, že ten, kto sa spája s neviestkou, je s ňou jedno telo? Veď sa hovorí: „Budú dvaja v jednom tele.“] ¹⁷ Ale kto sa spája s Pánom, je s ním jeden Duch. ¹⁸ Varujte sa smilstva! Každý hriech, ktorého by sa človek dopustil, je mimo tela; kto však smilní, hreší proti vlastnému telu. ¹⁹ A neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nepatríte sebe? ²⁰ Draho ste boli kúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele.

1 Kor 13 (AG) resp. 12, 31-13, 8a (SO) ***

¹ Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.

² A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol.

³ A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo.

⁴ Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, ⁵ nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, ⁶ neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. ⁷ Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

⁸ Láska nikdy nezanikne. Proroctvá prestanú, jazyky zamĺknu a poznanie pominie.

⁹ Lebo poznávame len sčasti a len sčasti prorokujeme. ¹⁰ Ale keď príde to, čo je dokonalé, prestane, čo je len čiastočné. ¹¹ Keď som bol dieťa hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby.

¹² Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle; no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam iba čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný.

¹³ A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska.

Kol 3, 12-17 (AG, SO) ***

¹² Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. ¹³ Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! ¹⁴ Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! ¹⁵ A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolani v jednom tele. A buďte vďační!

¹⁶ Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. ¹⁷ A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi.

1 Jn 3,[16-] 18-24 (SO) resp. 1 Jn 3, 18-24 (AG) *

¹⁶ Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. ¹⁷ Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska? ¹⁸ Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou. ¹⁹ Podľa toho poznáme, že sme z pravdy, a upokojíme si pred ním srdce. ²⁰ Lebo keby nám srdce niečo vyčítalo, Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko. ²¹ Milovaní, ak nám srdce nič nevyčíta, máme dôveru k Bohu ²² a dostaneme od neho všetko, o čo len budeme prosiť, lebo zachovávame jeho prikázania a robíme, čo sa jemu páči.

²³ A toto je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali jeden druhého, ako nám prikázal. ²⁴ Kto zachováva jeho prikázania, ostáva v Bohu a Boh v ňom. A že v nás ostáva, poznáme z Ducha, ktorého nám dal.

1 Jn 4, 7-12 (SO) ***

⁷ Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. ⁸ Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska. ⁹ A Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme skrze neho mali život. ¹⁰ Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obeť za naše hriechy.

¹¹ Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého. ¹² Boha nikto nikdy nevidel; ale keď sa milujeme navzájom; Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá.

Ef 5, 1-2a. 21-33 (SO)

¹ Napodobňujte Boha ako milované deti ² a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás a vydal seba samého Bohu za nás ako dar a obeť ľúbeznej vône!

²¹ a podriaďujte sa jedni druhým v bázni pred Kristom.

²² Ženy svojim mužom ako Pánovi, ²³ lebo muž je hlavou ženy, ako je aj Kristus hlavou Cirkvi, on, Spasiteľ tela. ²⁴ Ale ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak aj ženy mužom vo všetkom.

²⁵ Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, ²⁶ aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, ²⁷ aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. ²⁸ Tak sú aj muži povinní milovať, svoje manželky ako vlastné telá. Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého. ²⁹ Veď nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, ³⁰ lebo sme údmi jeho tela. ³¹ *Preto muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele.* ³² Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi. ³³ Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého. A manželka nech si ctí muža.

1 Pt 3, 1-9 (SO)

¹ Podobne ženy, nech sa podriaďujú svojim mužom, aby aj tých, čo neveria slovu, bez slova získal život ich žien, ² keď uvidia váš čistý život v bázni. ³ Vaša ozdoba nech nie je vonkajšia: zapletené vlasy, navešané zlato, preobliekanie šiat, ⁴ ale človek skrytý v srdci a čo je neporušiteľné: tichý a pokojný duch; to je vzácne pred Bohom. ⁵ Tak sa kedysi ozdobovali aj sväté ženy, ktoré dúfali v Boha a podriaďovali sa svojim mužom; ⁶ ako Sára poslúchala Abraháma a volala ho pánom. Vy ste jej dcérami, ak robíte dobré a nebojíte sa nijakého zastrášovania.

⁷ Rovnako aj vy, muži, žite s nimi vo vedomí, že sú slabšou ženskou nádobou a preukazujte im úctu ako spoludedičkám milosti života, aby vám nič neprekážalo v modlitbách.

⁸ Napokon buďte všetci jednomyselní, súcitní, bratsky sa milujte! Buďte milosrdní a pokorní! ⁹ Neodplácajte sa zlým za zlé alebo zlorečením za zlorečenie, ale naopak, žehnajte, lebo ste povolani, aby ste dostali dedičstvo požehnania.

[¹⁰ „Veď kto chce milovať život
a vidieť dobré dni,

nech zdržiava svoj jazyk od zlého
a svoje pery od reči úlisnej.

¹¹ Nech sa vyhýba zlu a robí dobre,
nech hľadá pokoj a usiluje sa oň.

¹² Lebo Pánove oči hľadajú na spravodlivých
a k ich prosbám sa nakláňa jeho sluch;
ale Pánova tvár je proti tým, čo robia zlo.“]

Zjv 19, 1. 5-9a (SO)

¹ Potom som počul akoby mohutný hlas veľkého zástupu v nebi:

⁵ A od trónu zaznel hlas:

„Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci,
aj vy, čo sa ho bojíte, malí i veľkí!“

⁶ Potom som počul akoby hlas veľkého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako rachot mocného hromobitia, ktorý volal:

„Aleluja!

Lebo začal kraľovať Pán, náš všemohúci Boh.

⁷ Radujme sa a plesajme, vzdávajme mu slávu,

lebo nadišla Baránkova svadba
a jeho nevesta sa pripravila.

⁸ A smela sa obliecť do čistého, skvúceho kmentu; ten kment sú spravodlivé skutky svätých.“

⁹ Potom mi povedal: „Napíš: Blahoslavení sú tí, čo sú pozvaní na Baránkovu svadobnú hostinu!“

Evanjelium

Jn 2, 1-11 (AG: +12, SO) **

¹ Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. ² Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. ³ Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ ⁴ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ ⁵ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“

⁶ Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. ⁷ Ježiš im povedal: „Naplňte nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj. ⁸ Potom im povedal: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zanesli. ⁹ Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno - on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli -, zavolať si ženícha ¹⁰ a vravel mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“ ¹¹ Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho. [¹² Potom zišiel on i jeho matka a bratia i jeho učeníci do Kafarnauma, kde zostali niekoľko dní.]

Mt 19, 1-9 (AG) resp. 3-6 (SO) **

¹ Keď Ježiš skončil tieto reči, odišiel z Galiley a prešiel do judejského kraja za Jordán. ² Išli za ním veľké zástupy a on ich tam uzdravoval.

³ Tu k nemu pristúpili farizeji a pokúšali ho: „Smie človek prepustiť svoju manželku z akejkol'vek príčiny?“ ⁴ On odpovedal: „Nečítali ste, že Stvoriteľ *ich* od počiatku *ako muža a ženu stvoril*“ ⁵ a povedal: „*Preto muž opustí otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele*“? ⁶ A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje.“ ⁷ Povedali mu: „Prečo potom Mojžiš rozkázal *dať priepustný list a prepustiť*?“ ⁸ Odpovedal im: „Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše manželky; ale od počiatku to nebolo tak. ⁹ A hovorím vám: Každý, kto prepustí svoju manželku pre iné ako pre smilstvo a vezme si inú, cudzoloží.“

Mt 5, 1-16 (AG) resp. 5, 1-12a; iné: 5, 13-16 (SO) *

¹ Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil pristúpili k nemu jeho učeníci. ² Otvoril ústa a učil ich:

³ Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

⁴ Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

⁵ Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

⁶ Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

⁷ Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

⁸ Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

⁹ Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

¹⁰ Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

¹¹ Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; ¹² radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

¹³ Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali. ¹⁴ Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. ¹⁵ Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. ¹⁶ Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.

Mk 10, 2-9 (SO)

² I pristúpili farizeji a pokúšali ho. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. ³ On im odpovedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“ ⁴ Oni vraveli: „Mojžiš dovolil *napísať priepustný list a prepustiť*.“ ⁵ Ježiš im povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. ⁶ Ale Boh *ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu*. ⁷ Preto muž *opusti svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke* ⁸ a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. ⁹ Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“

Mk 1, 40-45 (AG)

⁴⁰ Tu prišiel k nemu istý malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš môžeš ma očistiť.“ ⁴¹ Ježiš sa zľutoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“ ⁴² Malomocenstvo z neho hneď zmizlo a bol čistý. ⁴³ Potom u prísne pohrozil, ihneď ho poslal preč a povedal mu: „Daj si pozor a nikomu nič nehovor, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obeť, ktorú predpísal Mojžiš - im na svedectvo.“ ⁴⁵ Lenže on, sotva odišiel, začal všade hovoriť a rozchyrovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta, ale zdržiaval sa vonku na opustených miestach. No i tak prichádzali k nemu ľudia zovšadiaľ.

Mk 7, 31-37 (AG)

³¹ Znova opustil končiny Týru a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru do stredu dekapolského kraja. ³² Tam priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. ³³ On ho vzal nabok od zástupu, vložil mu prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa mu jazyka. ³⁴ Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta,“ čo znamená: „Otvor sa!“ ³⁵ V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával. ³⁶ A prikázal im, aby to tom nikomu nehovorili. Ale čím dôraznejšie im prikazoval, tým väčšmi to rozhlasovali ³⁷ a s tým väčším obdivom hovorili: „Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch aj nemým reč.“

Jn 15, 9-12 (SO), 9-17 (AG) **

⁹ Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! ¹⁰ Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. ¹¹ Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.

¹² Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás. ¹³ Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. ¹⁴ Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. ¹⁵ Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie čo robí jeho Pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. ¹⁶ Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. ¹⁷ Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom.

Jn 15, 12-16 (SO) **

¹² Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás. ¹³ Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. ¹⁴ Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. ¹⁵ Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie čo robí jeho Pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. ¹⁶ Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene.

Mt 22, 35-40 (SO)

³⁵ Jeden z nich, učiteľ zákona, sa ho spýtal, aby ho pokúšal: ³⁶ „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ ³⁷ On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! ³⁸ To je najväčšie a prvé prikázanie.

³⁹ Druhé je mu podobné: *Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!* ⁴⁰ Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“

Jn 17, 6. 20-26 (SO, AG)

⁶ Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a dal si ich mne a oni zachovali tvoje slovo.

²⁰ No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, ²¹ aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal.

²² A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno – ²³ ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.

²⁴ Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta.

²⁵ Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. ²⁶ Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.“

Mt 7, 21. 24-29 (SO, AG)

²¹ Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane,“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. [²² Mnohí mi v onen deň povedia: „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme, v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?“ ²³ Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosťou!]

²⁴ A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. ²⁵ Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale.

²⁶ A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpemu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku. ²⁷ Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko.

²⁸ Keď Ježiš skončil tieto reči, zástupy žasli nad jeho učením, ²⁹ lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako ich zákonníci.

Lk 13, 10-17 (pravdepodobne AG)

¹⁰ V sobotu učil v istej synagóge. ¹¹ Bola tam žena, ktorá osemnásť rokov mala ducha neduživosti. Bola zhrbená a nemohla sa ani trochu narovnať. ¹² Keď ju Ježiš zbadal, zavolať si ju a povedal jej: „Žena, si oslobodená od svojej choroby,“ ¹³ a vložil na ňu ruky. Ona sa hneď vzpriamila a oslavovala Boha. ¹⁴ Ale predstavený synagógy sa nahneval, že Ježiš v sobotu uzdravuje, i povedal zástupu: „Je šesť dní, keď treba pracovať; v tieto dni prichádzajte a dávajte sa uzdravovať, a nie v sobotu!“ ¹⁵ Pán mu odpovedal: „Pokrytci! Neodvážuje každý z vás v sobotu svojho vola alebo osla od jasiel a nevodí ho napájať? ¹⁶ A túto Abrahámovu dcéru, ktorú satan držal osemnásť rokov spútanú, nebolo treba vyslobodiť z tohoto puta hoci aj v sobotu?“ ¹⁷ Keď to povedal, všetci jeho protivníci sa zahanbili, ale ľudia sa radovali zo všetkých slávnych skutkov, ktoré konal.